

ת"פ 27930/19 - מדינת ישראל נגד אדם נגוסה, שמעון אדגו, אנבר איקרמוב (עציר) - בעניינו

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 27930-06-19 מדינת ישראל נ' נגוסה(עציר)
ואת'

בפני כבוד השופטת רבקה גלט
בעניין: מדינת ישראל
המאשימה

נגד
1. אדם נגוסה (עציר)
2. שמעון אדגו
3. אנבר איקרמוב (עציר) - בעניינו
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד דוד זאק

ב"כ הנאשם - עו"ד ג'רבי

הנאשם - לא הובא משב"ס.

גזר דין

**בשל הוראות החירות לתקופת הקורונה לא הובא הנאשם, لكن גזר הדין מוקרא באולם בשיחת טלפון עם הנאשם.

העבירות

1. הנאשם, כבן 22 שנים, הורשע על פי הודהתו בשני איורוני התפרצויות לדירות מגורים, וצירוף תיק נסף, שאף בו מדובר באירוע של התפרצויות לדירות מגורים, תוך הפרת הוראה חוקית.

2. בת"פ 27930-06-19, הנאשם הורשע בשני איורוני התפרצויות, חלקן מפרשית בה היו מעורבים שני

עמוד 1

נאשימים נוספים, שעוניים נדון בנפרד, כפי שיפורט בהמשך.

בairou הראשון (נושא אישום 2 בכתב האישום), הנאשם קשור יחד עם נאשם נוסף, להתרץ לדירת המתלון, ביום 16.5.19, במסגרת הקשר, שוחח בטלפון עם הנאשם הנוסף, והשניים תיאמו הגעה למקום במוניות שאספה כל אחד מהם בדרך. למקומות הגיעו אדם שלישי, שהתרץ לדירה בדרך אחרת ידועה, בעודו הנאשם הנוסף נותר מחוץ לדירה ואילו הנאשם דן המתין ברכבת. האדם השלישי חיטט במגירות וארונות, תוך שהואtier אחריו אי סדר רב בדירה ו gamb לשונה שעוני יד, שרשרת זהב, טבעת זהב גדולה, וככף מזומן בסכומים אלה: 6,000 דולר, 2,000 באט, 2,000 רופי, ו-400 יורו. בין airou זה, הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לשעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק), וכן סיוע להתרצות לפי סעיפים 406(ב) ו-29 לחוק, גניבה בצוותא לפי סעיף 384 ו-29 לחוק.

בairou השני (נושא אישום 3 בכתב הבוקר, התרץ הנאשם לדירת המתלון ביהוד, בדרך אינה ידועה במדוייק). הנאשם חיטט במגירות וארונות, תוך שהואtier אחריו אי סדר רב בדירה, ו gamb לשונו זהב, מפתח לאזיקים, שני צמידי זהב, 2 טבעות זהב, תלון זהב, גדול, צמיד זהב גדול, וצמיד זהב עם תלון. בהמשך למתואר, ביום 28.5.19 נערכ חיפוש בבית הנאשם, בו נתפסו כל פריצה: ערכאה מסחרית בעליות דמי מפתח הנעטף ברדייד אלומיניום מחורץ, הכוללת: התקן להקנת חריצים ברדייד אלומיניום, 5 תותבים דמי מפתח, התקן להקנת חריצים ברדייד אלומיניום, 3 פיסות מתכת המשמשות כדיית אחיזה ללא בורג, ופיסת מתכת כדיית אחיזה באמצעות בורג "אלן". בשל מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירות של התרצות לדירה לפי סעיף 406(ב) לחוק, גניבה לפי סעיף 384 לחוק, והחזקת כל פריצה לפי סעיף 409 לחוק.

3. בת"פ 19-12-44126 צורף (להלן: airou האחרון), הנאשם הורשע בביצוע עבירה התרצות נוספת, ייחד עם אחר. העבירה בוצעה תוך הפרת תנאי מעצר בית, שהוטלו על הנאשם בגין שני airouים הקודמים, במסגרת מ"ת 19-06-27968. תמצית העובדות היא כי ביום 3.12.19, ב时刻 12:45 לשעה, הגיעו הנאשם והאחר לדירת המתלון בראשל"צ, כשהאחר נהוג ברכבת והנאי נסע עמו. השניים התרצטו בצוותא לדירה, בדרך אינה ידועה במדוייק, בכך שהאחר המתין ברכבת, בעודו הנאי נכנס לדירה ו gamb מתוכה 3 שרשרות, צמיד, 2 טבעות ועיגלים. בהמשך, החזיקו הנאשם והאחר ברכבתם, מפתח, פיסות אלומיניום, תותב מתכת דמי מפתח, והתקן מתכת מחורץ, שהם כל פריצה. בין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק, התרצות לדירה בצוותא לפי סעיפים 406(ב) ו-29 לחוק, גניבה בצוותא לפי סעיפים 384 ו-29 לחוק.

הנאי נעצר בשנית במועד העבירה נשא התקן האחרון, והוא עצור עד תום ההליכים מאז ועד היום.

טייעוני הצדדים

4. ב"כ התביעה טען בעניין חומרתן המופלגת של העבירות, ובעיקר airou האחרון שבוצע תוך כדי הפרת תנאי מעצר בית, כשהנאשם מפר את האמון שננתן בו בית המשפט. כמו כן, הפנה לפגיעה הקשה בביטחון האישי של המתלונים, אשר נעשתה חדרה לפרטיותם תוך זריעת אי סדר רב, זאת מעבר לגניבת רכוש בעל ערך כספי וסנטימנטלי. לדעת התביעה המתמחם ההולם לairou הראשון נע בין 10 ל-24 חודשים מאסר, ויש להטיל 12 חודשים מאסר, שכן הרכוש לא חשוב. בגין airou השני, סבורה התביעה כי המתמחם ההולם נע בין 12 ל-24 חודשים מאסר, ויש להטיל 15 חודשים.

מאסר. בגין האירוע האחרון, סבורה הتبיעה שיש לקבוע מתחם מחמיר נוכח עיתוי העבירה, תוך הפרת תנאי מעצר בית. נטען כי המתחם צריך לנوع בין 15 ל-30 חודשים מאסר. בסך הכל, עתירה הتبיעה להטלת 47 חודשים מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. הتبיעה הפניטה לגזר הדין בעניינים של הנאים האחרים בתיק העיקרי, וטענה כי יש להבחן ביניהם בין הנאשם, שביצע יותר עבירות ובנסיבות חמורות יותר. מטעם הتبיעה הוגשה אסופה פסיקה.

5. ב"כ הנאשם טعن כי יש להתחשב בගילו הצעיר של הנאשם, ובכך שאין לו הרשות קודמות זהה מעצמו הראשון. הנאשם בן למשפחה נורמטיבית שעלתה לארץ מארצאות חבר העמים, הוריו עובדי כפים, והוא ביצע את העבירות בשל השפעת חברים שפגש. נטען כי לאחר ביצוע העבירות בשני האירועים הראשונים, הנאשם שוחרר על ידי בית המשפט והיה אמר להתחילה טיפול אצל שירות המבחן, אך אז הוא נעצר בגין האירוע האחרון והדבר קטע את המהלך השיקומי. ביום הנאשם עבד בכלל, והתקווה היא לכך שישתתקם. מטעם הנאשם העידה לעונש חרבנות, לה היה אמרו להינשא, והודעה כי ככל שה הנאשם ינסה דרכיו וישתתקם, היא מעוניינת בהזגיות עמו. ב"כ הנאשם טען כי יש ללמידה מגזרי הדין בעניינים של שני הנאים האחרים בתיק העיקרי, ולהטיל עונש שלא עולה על 24 חודשים בסך הכל, זאת בהתאם על החלטות שונות אליהו הפנה, מהן יש ללמידה לפי טענתו על מתחם מקל יותר מזה שהציג הتبיעה. בנוסף, הביע הסכמה להטלת פיצוי כספי.

ה הנאשם בדבריו האחרון הביע צער על העבירות והבטיח כי לא ישוב לבצען. עוד אמר שהושפע מאנשים לא טובים, ובירך את רחמי בית המשפט שכן רצונו להשתתקם ולהינשא.

מתמחם העונש ההולם

6. אין צורך להרחיב אודות חומרתה של עבירה התפרצת לדירות מגורים. בע"פ 7453/08 מד"י נ' אוזנה (31.12.08) נאמר:

"לגייסתי, כינוי עבירות של פריצה וגנבה מבטים, רק כ"UBEIROT NGD HAREKOSH" (כפי שמקובל לקרווא לעבירות מסווג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לבתו של אדם, תומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקריםנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידיא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"UBEIROT RAKOSH", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגואה - לסייעים, באשר למגוון העבירות שהתבצעו, הפגיעה במוחות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון מלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק בית - מבחינה פיזית, אלא בעירה חריפה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם. נזקים אלו עלולים לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר. דברים ברוח זו נאמרו בע"פ 46/84 מדינת ישראל נ' סבח, פ"ד לח(4) 752, בעמ' 754-753:

"בעת מתן גזר הדין אסור לבית המשפט להתעלם מעוגמת הנפש והבהלה הנגרמות לתושבים שלווים בעtin של עבירות אלה, לחשש של מאות משפחות לעזוב את ידיהן המפוחדים לבדים בבית בעקבות החוויה הטריאומטית שפקדה אותם או את שכניהם, ומהצער שנגרם עקב אובדן רכוש בעל ערך סנטימנטלי".

וברע"פ 3063/11 כהן נ' מד"י, נאמר:

ענישתו של המבקש בעבר לא הרתעה אותו מביצוע עבירות נוספת, ועל כן אין מקום ליתן משקל של בכורה לשיקומו של המבקש מחוץ לכתלי הכלא. יתרה מכך, עבירות התפרצויות לעומתו של אדם וגבינה או נסיון לגנוב את תוכלו, מתרחשות בחלק ניכר מדי יום ללא שעה בידיהם של רשות האכיפה לאתר את העבריים. והנה ביןתיים בא אדם לבתו, מוצא מהפכת סדום ועמוורה, ומוי שלא عمل ולא טרח בו omdat עליו לגוזל גיאע של הזולת ולגרום לו חסרון כס, מפח נפש ואיימה. על כן לא יתכן, אלא בהתקיים נסיבות חריגות מיוחדות, כי כאשר נלכד העבריין בעבירה מסווג זהה, יגזר עליו עונש שני מאסר בפועל, ואין בכך חידוש; קל וחומר, כאשר למבצע העבירה עבר פלילי עשיר.

ואכן, בתי המשפט מתיחסים בחומרה לעבירות התפרצויות, ובעיקר כאשר מדובר בפריצה לבתו של אדם (רע"פ 2966/13 געמנה נ' מד"י (5.5.13); רע"פ 4156/13 בוחניק נ' מד"י (12.6.13); רע"פ 2037/20 באזוב נ' מד"י (25.5.08); רע"פ 3228/12 וסילנקו נ' מד"י (29.4.12); רע"פ 5090/13 חסן נ' מד"י (17.7.13); רע"פ 3073/14 כחלון נ' מד"י (21.5.13); רע"פ 6210/18 אבו גאנם נ' מד"י (3.9.18)).

פעמים רבות נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות התפרצויות לבית מגורים נע בין 12-24 חודשים מאסר (עפ"ג (מרכז) 57513-07-15 זצני נ' מד"י (24.5.16); עפ"ג (ת"א) 17410-10-16 אחולאי נ' מד"י (9.1.17); עפ"ג (ח"י) 67510-12-15 חסאן נ' מד"י (25.2.16); עפ"ג (י-מ) 53376-02-13 טוויל נ' מד"י (3.7.13); עפ"ג 38973-05-16 רחמני נ' מד"י (19.7.16)).

מש לאחרונה ניתנה החלטת בית המשפט העליון ברע"פ 3565/20 לבי"א נ' מד"י (14.6.20), שם נדון עניינו של מי שקשר קשור לביצוע התפרצויות לדירות מגורים, וכן ביצוע התפרצויות לדירה בצוותא, וסיע לשותפיו באירוע התפרצויות נוספת. אותו נאשם צירף תיק נוסף בו הורשע בעבירה של החזקת רכוש שהושג בעוון. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות התפרצויות נע בין 12 ל-24 חודשים מאסר, ובונגע לעבירת הסיע להטפרצויות המתחם נע בין 6 ל-12 חודשים מאסר. נכון תהליך שיקומי ארוך ומשמעותי שעבר הנאשם, מצא בית המשפט קמא לנכון להתחשב בו, והסתפק בעונש מאסר למשך 14 חודשים. הערעור על חומרת העונש נדחה.

7. בעניינו, באירוע הראשון, הנאשם סייע להטפרצויות בצוותא לדירה, בכך שהמתין מחוץ לדירה. באותו אירוע נגנב בעל ערך, שיש להניח שהוא אף בעל אישיותם של בעלי, ולא הושב. אני סבורה כי המתחם נע בין 6 ל-12 חודשים מאסר בפועל.

8. באירוע השני, הנאשם התפרץ לדירת מגורים ונגנב רכושים רבים, ובនוסף נתפסו בחזקתו כל פריצה מתוחכמים, המעידים על נחישותו לבצע עבירות נוספות. עם זאת, הרכוש הושב לבעל, ובכך יש נסיבה מוקלה במידה מסוימת. אני קובעת כי המתחם ההולם נע בין 12 ל-24 חודשים מאסר.

9. באירוע האחרון בחר הנאשם להשתתף במבצע התפרצויות לדירה, בשעה שהיא אמרה להימצא במעטך בית. הפרת התנאים לצורך ביצוע עבירה כה חמורה, מצביעה על עוזת מצח והעדר כל מORA, מה שמלמד על חומרה יתרה של האירוע. לצד זה, אין מחלוקת על כך שהרכוש שנגנב באירוע זה הושב לבעליים, ובכך יש נסיבה מוקלה במידה מסוימת. אני קיבלת את עדמת התביעה לפיה המתחם בגין אירוע זה צריך להיות חמוץ יותר מאשר המקביל בגין עבירת התפרצויות כשלעצמה. לדעתי, המתחם נע בין 15 ל-27 חודשים מאסר.

העונש המתאים לנואם

10. לנואם הרשעה קודמת ייחידה משנת 2015 בעבירות של הטרדה, קיבלה נכס שהושג בעוון ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. עולה כי מעולם לא הסתבר בעבירות רכוש ממשותית.

מצד שני, הנואם המשיך בביצוע העבירות על פני תקופה, ואף מעצרו לאחר האירוע השני לא הוועיל על מנת לטלטל אותו. לאחר שניתן בו אמון בית המשפט, בחר לשוב ולהתפרק לדירה יחד עם אחר, בעודו אמר לשבות במעצר בית. לא זו בלבד, אלא שנטפסו אצל הנואם כל פריצה מתחכמים, אשר בנוסף שימשו אותו באירוע השני, ויש בהם כדי ללמד על שיטתיות ביצוע העבירות.

11. משום מה, נמנע הנואם מלעתור למתן תסוקיר, וכך לא עומדת בפני בית המשפט תמונה עשירה של דמונו ומינויו. כמו כן, לא קיימת תכנית שיקומית הנדרשת במצבו.

12. הנואם הביע צער וחרטה על העבירות, ורצון לשוב לאורח חיים תקין, יש לקוות שכן יעשה לאחר שחרורו.

13. בסיכוןו של דבר, יש לגזר את העונש בהתאם לעיקרון ההלימה, אך הנואם ראוי להתחשבות מסוימת בשל גילו הצעיר. אמנם הנואם ריצה בעבר מסר בעבודות שירות, אך זהו מסרו הראשון מאחוריו סORG וברית.

14. טרם גזירת הדין, ATIICHUS לעונשים שהוטלו על שותפיו של הנואם בתיק העיקרי, על מנת להסיר חשש לפגיעה בעיקרון אחידות הענישה.

הנאשם 1 הורשע בגין איורע אחר שבו סייע להתרצות לדירה, תוך שותפות לקשר, וכן בעבירות של התפרצויות לדירה וగניבה ביחד עם הנואם, באירוע השני. הרcosa שנגנבה באירוע בו סייע לעבירה, הושב לבULO. בגין העבירות הוטל על הנואם 1 עונש של מסר בפועל במשך 24 חודשים, אשר מתוכו ישא 19 חודשים במצטרף למסרו הנוכחי. בנוסף, הוטלו עליו קנס ופיצוי בסך 4,000 ₪ למתلون.

הנאשם 2 הורשע בגין איורע יחיד שבו התפרק לדירה וגבניה מתוכה, כשהנאשם 1 מסייע לו, במסגרת הקשר. בגין איורע זה הוטל עליו עונש של 14 חודשים מסר בפועל, אשר מתוכם ישא 10 חודשים במצטרף למסרו הנוכחי.

בע"פ 6210-18abo גאנם נ' מד"י (3.9.18), SIG בית המשפט העליון את הצורך לנקט איחודות בענישה בכל מקרה ומקרה:

עקרון אחידות הענישה, עם כל חшибתו, אינו שיקול העומד לעצמו, ואין עקרון בלעדי שלעולם אין לסתות ממנו. מדובר בעקרון אחד מבין מכלול של שיקולים שיש להערכם באיזו ראיי כדי להגיע לתוצאות ענישה שקולה (ראו, למשל, ע"פ 9792/06 חמוד נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (1.4.2007)). יתרה מזאת, "בית-המשפט לא לימד בהכרח, מהוונש שנוצר על פלוני לגבי העונש הראויל לאלמוני - כל מקרה ונסיבותיו הוא, כל נואם ונסיבותיו הוא" (רע"פ 7064/12 פנדו נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] בפסקה 16 (14.10.2012)).

לדעתי, עניינו של הנואם חמור באופן משמעותי מעוניינם של שני האחרים. אמנם, כל אחד משני האחרים היה

בעל עבר פלילי מכבד יותר, הcóול ריצוי מאסר בפועל. עם זאת, בפעם זו היה היקף העבירות המיויחסות לכל אחד מהם מצומצם לעומת ענינו של הנאשם, שהוא מעורב ב-3 אירועי התפרצויות, כשבאחד מהם נסיבת שמעוותית לחומרה, בכך שהפר תנאי מעצר בית. בנסיבות אלה, יש מקום להבחנה בין המעורבים.

.15 סופו של דבר, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין האירוע הראשון - 8 חודשים מאסר.

בגין האירוע השני - 14 חודשים מאסר.

בגין האירוע השלישי - 16 חודשים מאסר.

ב. הנאשם ישא את עונשי המאסר בחופף ובמצטבר כך שבמשך הכל ישא 30 חודשים מאסר, בנייניumi מעצרו מיום 28.5.19 עד 28.7.19 ומיום 3.12.19 עד היום עד היום.

ג. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחררו וה坦אי הוא שלא יבצע עבירות התפרצויות. 7 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחררו וה坦אי הוא שלא יעבור עבירות של קשרת קשור לפשע.

4 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים משחררו וה坦אי הוא שלא יעבור עבירות גנבה או הפרת הוראה חוקית.

ד. פיצוי למתלון באירוע הראשון, בסך 4,000 ₪, אשר יופק ב-8 תשלום חודשים החל מיום 1.1.21.

ה. פיצוי למתלונים באירוע השני והאחרון, בסך 1,000 ₪ כל אחד, אשר יופק עד יום 1.1.21.

באישור ב"כ הצדדים, כל המוצגים הקשורים לנאים יחולטו.

לענין יתר המוצגים הקשורים לפרשות נושא התקיים ניתן זהה צו כללי למוצגים.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י' تموز תש"פ, 02 יולי 2020, במעמד הצדדים.